

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohlávkem ve věci

žalobců:

a) J. D. narozená
bytem

b) K. D. narozená
bytem

c) nezl. F. D. narozený
bytem

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Miroslavou Potočnou
sídlem Na Zlíchově 233, 150 00 Praha 5

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 90 917 Kč s příslušenstvím

takto:

- I** Žalovaná je povinna uhradit žalobci a) 34 667,80 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 30.7.2018 do zaplacení, a dále úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 173 333 Kč od 30.7.2018 do 15.5.2019, a to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II** Žalovaná je povinna uhradit žalobci b) úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 37 125 Kč od 30.7.2018 do 15.5.2019, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

- III Žalovaná je povinna uhradit žalobci c) úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 37 125 Kč od 30.7.2018 do 15.5.2019, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IV Zamítá se žaloba, kterou se žalobce a) domáhá po žalované úhrady 56 249,20 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30.7.2018 do zaplacení.
- V Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náklady řízení ve výši 57 691,20 Kč k rukám právního zástupce žalobců, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou dne 2. 8. 2018 domáhají po žalované finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným úředním postupem ve formě nepřiměřené délky řízení, které bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. [REDAKCE]. Předmětné řízení zahájil žalobou podanou dne 30. 3. 1999 pan V [REDAKCE] D [REDAKCE] narozený dne [REDAKCE]. Předmětem řízení byly nároky z úrazu tohoto žalobce vůči [REDAKCE] a to konkrétně nároky z titulu vyrovnání výdělků po skončení pracovní neschopnosti. Tento původní žalobce dne 17. 11. 2008 zemřel a do řízení vstoupila na místo původního žalobce paní J [REDAKCE] D [REDAKCE] aktuálně v pozici žalobce a) a dále pan V [REDAKCE] D [REDAKCE] narozený [REDAKCE]. Tento v průběhu řízení zemřel dne [REDAKCE] a po jeho smrti tak do řízení vstoupili K [REDAKCE] D [REDAKCE] aktuálně žalobce b) a F [REDAKCE] D [REDAKCE] aktuálně žalobce c). Žalobci v podané žalobě poukazují na to, že řízení trvalo po dobu 18 let a vyjma období 10 a půl měsíce neměli možnost ovlivnit délku sporu. Mají tak za to, že řízení bylo jakožto celek nepřiměřeně dlouhé, přičemž odkazují na jednotlivé průtahy v řízení. Výši vzniklé újmy vyčíslili žalobci tak, že vyšli ze základní částky ročního odškodnění ve výši 20 000 Kč, přičemž od celkové délky řízení odečetli 10 a půl měsíce a dospěli tak s ohledem na metodiku Nejvyššího soudu k souhrnné částce odškodnění ve výši 338 500 Kč. Žalobkyně a) jakožto manželka původního žalobce vyčíslila svůj nárok na finanční zadostiučinění na částku 190 000 Kč, když z celkově vyčísleného finančního zadostiučinění požaduje částku 148 500 Kč za dobu do úmrtí původního žalobce, neboť byla manželkou tohoto původního žalobce a jednalo se o nárok spadající do SJM, a pokud jde o období po úmrtí původního žalobce, pak požaduje částku 74 250 Kč, určenou podle výše dědických podílů po zesnulém původním žalobci. Žalobce b) a žalobce c) pak požadují na finančním zadostiučinění částku 37 125 Kč, tj. každých ¼ částky celkového finančního zadostiučinění připadající na období po smrti původního žalobce, což odpovídá jejich dědickým podílům.
2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 13. 5. 2019, ve kterém konstatuje, že ve věci došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení s tím, že poskytla žalobkyni a) zadostiučinění ve výši 173 333 Kč a žalobcům b) a c) každému částku ve výši 37 125 Kč. K tomuto žalovaná uvádí, že řízení trvalo 18 let a 4 měsíce a docházelo v rámci něj k prodlevám, sice nijak výrazným, ale opakovaným. Celkovou délku řízení tak je nutno hodnotit jako nepřiměřenou. Žalovaná vyšla ze základní částky ročního odškodnění ve výši 20 000 Kč, čímž dospěla k základní částce odškodnění ve výši 346 667 Kč. Tuto základní částku pak žalovaná snížila o 50 % s ohledem na složitost řízení, čímž dospěla k částce 173 333 Kč. Pokud jde o požadavek žalobce b) a žalobce c) ve výši 37 125 Kč, pak tento žalovaná shledala adekvátním a tuto částku vyplatila.
3. Podáním ze dne 8. 7. 2019 vzali žalobci žalobu částečně zpět, a to v rozsahu plnění, které jim bylo poskytnuto žalovanou. Žalobci učinili nesporným platby žalovanou ve výše uvedené výši s tím, že tyto byly připsány dne 16. 5. 2019, a s tím, že úroky požadují pouze do 15. 5. 2019. Usnesením ze dne 10. 7. 2019 na čl. 69 tak soud řízení částečně zastavil co do požadavku žalobce a) na zaplacení částky ve výši 173 333 Kč, dále co do požadavku žalobce b) na zaplacení částky ve výši 37 125 Kč a dále co do požadavku žalobce c) na zaplacení částky 37 125 Kč.
4. Z uplatnění nároku dle zákona č. 82/1998 Sb. ze dne 25. ledna 2018 a ze stanoviska žalované ze dne 13. 5. 2019 soud zjistil, že žalobci žalobou uplatněný nárok u žalované předběžně uplatnili dne Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

29. 1. 2018.

5. Ze spisu vedeného Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. [redacted] Dne 30. 3. 1999 byla podána k Obvodnímu soudu pro Prahu 10 žaloba žalobcem V [redacted] D [redacted], narozen [redacted] [redacted] proti žalovanému [redacted]. Jednalo se o žalobu o odškodnění pracovního úrazu, kdy předmětem řízení byla při podání žaloby částka 174 185 Kč s příslušenstvím. V rámci žaloby žalobce uvádí, že dne 9. 4. 1977 utrpěl vážný úraz [redacted].

Uraz zanechal trvalé následky. Jedná se o pracovní úraz a žalobce touto žalobou uplatňuje dorovnání výdělků za období od roku 1996 dále. Dne 15. 6. 1999 zaslal žalovaný vyjádření k žalobě, dne 27. 10. 1999 doručil žalobce soudu rozšíření žaloby o částku 128 770 Kč s příslušenstvím, kdy se jedná o nárok na náhradu za ztrátu na výdělek za rok 1998, který v původní žalobě nebyl zahrnut, neboť ta končila rokem 1997. Dne 16. 3. 2000 upřesňuje tento nárok žalobce k výzvě soudu. Dne 4. 12. 2000 zasílá žalovaný vyjádření k žalobě a k jejímu rozšíření. Prvé jednání ve věci se konalo dne 4. 1. 2001, v rámci kterého žalobce upřesňoval žalobní petit a četly se listinné důkazy. Rovněž byl slyšen svědek. Jednání bylo odročeno za účelem vyžádání podrobnější lékařské zprávy od ošetřující oční lékařky a dále za účelem doložení dokladů ohledně příjmů žalobce za rozhodné období roku 1992-98. Jednání bylo odročeno na 10. 4. 2001. Podáním ze dne 5. 1. 2001, doručeným soudu 9. 1. 2001, navrhuje žalovaný přistoupení vedlejšího účastníka Kooperativy pojišťovny a.s. Další jednání se konalo dne 10. 4. 2001, byl vyslechnut svědek a čteny listinné důkazy. Jednání bylo odročeno na neurčito za účelem ustanovení znalce. Usnesením ze dne 23. dubna 2001 soud ustanovil ve věci znalcem JUDr. Bedřicha Klimeše, jakožto znalce z oboru ekonomie mezd. Dne 2. 5. 2001 tento znalec sdělil soudu, že onemocněl a nepřibírá nové úkoly a doporučil věc předat znalci jinému. Dne 7. 5. 2001 doplnil žalobce znalecké zadání pro znalce. Toto žalobce učinil z důvodu, že byla žaloba rozšířena a původní znalecké zadání znělo na původní žalobní petit, tedy jednalo se o reakci na rozšíření žaloby, nikoli na opomenutí ze strany žalobce. Usnesením ze dne 16. 5. 2001 bylo zrušeno usnesení o původním ustanovení znalce a znalcem z oboru ekonomie byla ustanovena Věra Bažantová. Tato dne 23. 5. 2001 kontaktovala soud s tím, kdy lze očekávat soudní spis. Znalkyně vypracovala znalecký posudek dne 26. 11. 2001 a tento doručila soudu. Dne 6. 2. 2002 se ke znaleckému posudku vyjádřil žalovaný a následně dne 15. 2. 2002 doručil žalobce soudu rozšíření žaloby o částku 405 578 Kč, a to v návaznosti na závěry učiněné znalcem. Dne 12. 4. 2002 vznesl žalovaný námítky proti osobě znalkyně a navrhl ustanovení znalce nového. Dne 28. 3. 2002 zaslal soud dotaz na Finanční úřad pro Prahu 8, který mu odpověděl 3. 5. 2002, jednání ve věci se pak konalo dne 15. 10. 2002. Toto bylo odročeno za účelem vyžádání zprávy od žalované ohledně průměrné výše příjmů žalobce ke dni ukončení pracovního poměru, jakož i předložení dalších listinných důkazů. Žalovaný soudu odpověděl 12. 11. 2002, jednání se konalo 29. 11. 2002. Toto bylo odročeno za účelem vyhotovení znaleckého posudku z oboru účetnictví na neurčito. Podáním doručeným 23. 12. 2002 sděluje žalovaný průměrnou mzdu soudu a zasílá své vyjádření. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 12. března 2003 byl ustanoven znalec doc. Ing. Josef Luňák, jakožto znalec v oboru ekonomiky. Tento pak kontaktoval soud přípisem ze dne 23. 4. 2003, kdy žádá o zrušení ustanovení znalce z důvodu neúměrného rozsahu zadání úkolu, absence znalecké doložky znalce pro zpracování části odpovědí a vrací soudní spis. Podáním doručeným 6. 6. 2003 sdělil žalovaný soudu, že trvá na vypracování znaleckého posudku v původním rozsahu, jednání ve věci se pak koná dne 17. 9. 2003 a toto je odročeno za účelem opětovného předvolání žalobcem na 3. 12. 2003. Usnesením ze dne 25. září 2003 soud pak ustanovil znalcem MUDr. Karla Steina, tento znalec doručil posudek soudu 1. 12. 2003. Další jednání se konalo 21. 1. 2004. Byl čten znalecký posudek a jednání bylo odročeno za účelem doplnění listinných důkazů na 10. 3. 2004. Dne 9. 2. 2004 doručil žalobce soudu rozšíření žaloby o částku 435 777 Kč, která se týká roku 2001 a 2002. Jednání se konalo dne 10. 3. 2004, byl slyšen svědek a jednání bylo odročeno za účelem dokazování na 21. 4. 2004. Toto jednání se konalo, byly čteny listinné důkazy a bylo odročeno za účelem podrobnějšího dotazu na úřad práce ohledně výdělků a dále dotazu na VÚBP. Podáním ze dne 14. 5. 2004 reaguje žalobce na výzvu soudu ohledně doplnění informací. Dne 31. 5. 2004 zasílá soudu informace úřad práce a dne 9. 6. 2004 navrhuje žalobce, aby ve věci byl ustanoven znalec nejlépe z oboru pracovního lékařství, Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

v rámci něhož žalobce navrhoval, aby bylo zhodnoceno zvýšené úsilí, nicméně na tento podnět žalobce nebylo do konce řízení nijak reagováno. Další jednání se konalo 18. 6. 2004, toto bylo odročeno za účelem doplnění znaleckého posudku a vyžádání průměrných výdělků [REDACTED] na neurčito. Usnesením soudu ze dne 1. července 2004 byl ustanoven znalcem MUDr. Karel Stein, znalec v oboru zdravotnictví. Podáním ze dne 28. 7. 2004 zaslal žalovaný požadované informace soudu a dne 4. 8. 2004 tak učinil Výzkumný ústav bezpečnosti práce. Podáním doručeným 17. 8. 2004 poté žalobce žádal soud, aby ve smyslu usnesení ze dne 1. 7. 2004 bylo zadání úkolů pro znalce ještě doplněno o posouzení výše zvýšeného pracovního úsilí a to ke druhé části zadaného úkolu. Znalec vypracoval znalecký posudek 23. 8. 2004, jednání se pak ve věci konalo 10. 11. 2004, bylo konstatováno, že znalec se nedostavil, ačkoliv byl řádně předvolán a jednání bylo odročeno za účelem jeho opětovného předvolání. Ve spisu je pak založena omluva znalce, která předchází tomuto jednání. Dne 23. 11. 2004 navrhl žalovaný výslech svědka, dne 10. 12. 2004 se konalo další soudní jednání. Zde byl vyslechnut znalec, byl zamítnut návrh na provedení znaleckého posudku z oboru pracovního lékařství a jednání bylo odročeno za účelem zjištění adresy svědka. Podáním doručeným 14. 1. 2005 zasílá žalobce soudu důkazní návrhy, podáním doručeným 3. 2. 2005 doplnil žalobce své podání z 13. 1. 2004 o důkazní návrhy. Jednání se konalo 16. 2. 2005, kde byl slyšen svědek, a účastníci přednesli závěrečné návrhy a soud poté vyhlásil rozsudek. Písemné vyhotovení rozsudku ze dne 16. února 2005 je založeno na čl. 163 spisu a soud rozhodl tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci 48 810 Kč s úrokem z prodlení a dále to, že žaloba se v části žalobního požadavku 1 095 500 Kč s úrokem z prodlení zamítá. Dne 26. 4. 2005 doručil žalobce soudu odvolání proti tomuto rozsudku a dne 27. 4. 2005 doručil odvolání žalované. Věc byla předložena odvolacímu soudu 19. 5. 2005, dne 22. 6. 2005 zaslal žalobce odůvodnění podaného odvolání. Jednání před odvolacím soudem se konalo 29. června 2005 a odvolací soud rozhodl tak, že rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení. Písemné vyhotovení tohoto usnesení odvolacího soudu je založeno na čl. 188. Jednání před soudem prvního stupně se pak konalo dne 7. 9. 2005 a toto bylo odročeno za účelem doplnění listinných důkazů na 5. října 2005. Podáním ze dne 13. 9. 2005 zasílá žalobce soudu žádost ohledně dokazování a rovněž rozšíření žaloby o částku 431 795 Kč, přičemž se jedná o nároky za rok 2003 a 2004. Další jednání se konalo 5. 10. 2005, na kterém soud rozhodl, že nepřipouští změnu žaloby dle podání ze dne 5. 9. 2005 a jednání bylo odročeno na 11. 11. 2005. Dne 19. 10. 2005 předložil žalovaný soudu požadované doklady a dne 8. 11. 2005 se žalobce vyjádřil. Jednání se poté konalo 11. 11. 2005, toto bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku. Jednání se konalo 18. 11. 2005 a toto bylo odročeno za účelem ustanovení znalce na neurčito. O tomto rozhodl soud usnesením ze dne 22. 11. 2005, kterým ustanovil znalkyní Jitku Volkovou, znalkyni z oboru ekonomika. Tato znalkyně kontaktovala soud přípisem ze dne 5. 12. 2005, kde konstatovala, že předmět znaleckého posouzení nespadá do její odbornosti a soud poté usnesením ze dne 7. 12. 2005 její ustanovení zrušil. Usnesením ze dne 7. 12. 2005 pak soud ustanovil znalcem doc. Ing. Josefa Luňáka, CSc., znalce v oboru ekonomiky. Tento přípisem ze dne 27. 12. 2005 požádal o zrušení svého ustanovení, na což soud reagoval podáním ze dne 2. 1. 2006 tak, že uváděné důvody nejsou důvodem pro odmítnutí znaleckého posudku. Podáním ze dne 2. 1. 2006 znalec upřesňuje důvody, pro které nemůže znalecký posudek podat, podáním datovaným dne 25. 4. 2006 a doručeným téhož dne soudu poté znalec doc. Ing. Josef Luňák předložil soudu znalecký posudek a vrátil spis. Jednání se konalo 2. 6. 2006, bylo odročeno za účelem doplnění dokazování. Podáním ze dne 12. 7. 2006 sděluje právní zástupkyně žalobce, že neobdržela obsílku na jednání konané dne 2. 6. 2006. Jednání se poté konalo dne 14. 7. 2006, kdy byl vyslechnut znalec Ing. Luňák a toto bylo odročeno za účelem odročení a doplnění dokazování. Další jednání se konalo 30. 8. 2016, byl na něm slyšen svědek a jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku. Dne 1. 9. 2006 doručil žalovaný soudu návrh na provedení důkazu a vyjádření žalovaného, na což soud reagoval na jednání 6. 9. 2006 tím, že jednání odročil za účelem ustanovení znalce k výpočtu průměrných výdělků na neurčito. Usnesením ze dne 6. září 2006 byl ustanoven JUDr. Josef Příba a tento požádal 12. 12. 2006 o prodloužení lhůty k vypracování znaleckého posudku. Znalecký posudek poté zaslal 8. února 2007 s omluvou za pozdní vypracování. Jednání se konalo 21. 3. 2007, byl čten znalecký posudek a vyslechnut znalec a soud na tomto jednání vyhlásil rozsudek. Písemné vyhotovení rozsudku je založeno

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

na čl. 280 a soud rozhodl tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 95 741 Kč s vyčísleným příslušenstvím a žalobu v částce 1 050 569 Kč s vyčísleným příslušenstvím soud zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání dne 13. 4. 2007 a rovněž tak učinil žalovaný podáním doručeným 20. 4. 2007. Věc byla předložena odvolacímu soudu 15. 5. 2007, dne 3. 7. 2007 zaslal žalobce odůvodnění podaného odvolání a vyjádření k odvolání žalovaného. Dne 3. 10. 2007 zaslal žalovaný vyjádření k odvolání žalobce, jednání před odvolacím soudem se konalo 7. 12. 2007 a v rámci něho soud vynesl rozsudek tak, že rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje. Písemné vyhotovení tohoto rozsudku je založeno na čl. 315 a je na něm vyznačena doložka právní moci k 10. 1. 2008. Dne 4. 3. 2008 doručil žalobce dovolání soudu a spis byl pro rozhodnutí o dovolání předložen Nejvyššímu soudu dne 4. 4. 2008. Podáním ze dne 19. 2. 2009 žádal žalobce přerušení dovolacího řízení, a to z důvodu úmrtí žalobce V [REDAKCE] D [REDAKCE]. Podáním doručeným 4. 4. 2008 se vyjádřil žalovaný k dovolání žalobce a dne 9. 3. 2009 vrátil Nejvyšší soud spis Obvodnímu soudu pro 10 s ohledem na úmrtí žalobce a na dořešení souvisejícího procesního nástupnictví. Podáním doručeným 3. 8. 2009 sděluje notářka ukončení dědického řízení a přikládá dědické usnesení. Podáním doručeným 14. 9. 2009 pak navrhl žalobce pokračování řízení s ohledem na ukončení dědického řízení. Věc byla znovu předložena k rozhodnutí o dovolání dne 31. 3. 2010, usnesením ze dne 14. června 2011 rozhodl Nejvyšší soud pod č. j. [REDAKCE] o procesním nástupnictví po původním žalobci. Ve věci samé pak rozhodl Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 4. 10. 2011 č. j. j [REDAKCE], ve kterém specifikuje, jakou část rozhodnutí soudu zrušuje a věc vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 10 k dalšímu řízení. Důvodem pro rozhodnutí dovolacího soudu byla zejména skutečnost, že soud nesprávně zjistil průměrný výdělek a nesprávně postupoval při způsobu jeho zjišťování, což má dovolací soud za to, že je právní kategorií, jejíž obsah je určován právním předpisem, jedná se tedy o otázku právní a její řešení nelze přesouvat na znalce. Jelikož v tomto rozsahu pak bylo pochybeno, tak v návaznosti na to ve stejném rozsahu dovolací soud rozsudky soudů nižších instancí zrušil. Dne 3. 1. 2012 doručil žalovaný vyjádření soudu prvního stupně a podáním ze dne 13. 1. 2012 navrhl žalobce další důkazní návrhy v řízení, zejména vypracování na určení průměrného výdělku pro účely náhrady škody. Znalcem navrhoval ustanovit Ing. Klapuchovou, která byla podrobně seznámena s problematikou a poukazovala na chyby znalce Příba. Tato navrhovaná znalkyně dělala posudky v dalších sporech žalobce s žalovaným a poukazovala při tom právě na chyby znalce Příba v tomto řízení tak, jak je specifikoval v posledku dovolací soud. K návrhům se vyjádřil dne 23. 2. 2012 žalovaný, usnesením ze dne 14. března 2012 byl znalcem ustanoven JUDr. Příb, jedná se o znalce, který byl původně již v řízení ustanoven a na jehož chyby upozornil žalobce soud. Podáním ze dne 15. 3. 2012 kontaktoval žalobce soud s tím, že není srozumitelné, proč má doplnění posudku zpracovávat JUDr. Příb, když pro nesprávnost tohoto posudku Nejvyšší soud právě zrušil rozhodnutí nižších instancí. Podáním doručeným 3. 4. 2012 vznáší žalobce námitky proti osobě znalce, námitky proti formulaci otázek na znalce, návrh na zrušení usnesení, pokud se jedná o povinnost žalobců složit zálohu na znalce a vznáší námitku podjatosti soudce s návrhem na přikázání věci jinému senátu. Důvodem jsou právě pochyby ohledně opětovného ustanovení znalce Příba. Podáním doručeným 26. 6. 2012 sděluje žalobce soudu důvodu o pochybnosti nepodjatosti soudce a k tomuto se 27. 6. 2012 vyjadřuje žalovaný. Důvody, které žalobce uváděl ohledně podjatosti soudce, jsou de facto identické jako v původním podání, nicméně soud si i přesto vyžádal toto doplnění. Dne 15. 11. 2012 vrátil odvolací soud spis Obvodnímu soudu s tím, že doposud nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti znalce JUDr. Příba. Usnesením Městského soudu ze dne 7. 11. 2012 bylo rozhodnuto tak, že soudkyně Mgr. Miroslava Sixtová není vyloučena z projednávání o rozhodnutí věci. Dne 27. 11. 2012 kontaktoval Obvodní soud Městský soud v Praze se žádostí o sdělení, zda byl již vypracován znalecký posudek. Obvodní soud k tomuto sděluje, že znalecký posudek ještě vypracován nebyl, s tím, že je rozhodováno o námitkách účastníků řízení. Dne 5. 3. 2013 opakuje odvolací soud ohledně vypracování znaleckého posudku, tyto dotazy se týkají jiných řízení, neboť soud odvolací chtěl vycházet ze znaleckých posudků, které byly činěny v řízení, které soud rozsuzuje, to jest řízení 11 C 186/1999. Obvodní soud k tomuto odvolacímu soudu sděluje, že znalecký posudek stále vypracován nebyl. Podáním ze dne 10. 5. 2013 kontaktoval soud žalovaný s tím, že žádá soud o informaci, jak bude v řízení pokračováno, neboť poslední úkon ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

je ze dne 7. 11. 2012, kterým bylo rozhodnuto o podjatosti, resp. nepodjatosti soudce. Poté následují opakované dotazy odvolacího soudu v jiné kauze ohledně vypracování znaleckého posudku v tomto řízení, na což soud odpovídá, že posudek stále vypracován není, a to podáním ze dne 13. 6. 2013, dále 26. 7. 2013. Podáním ze dne 30. 9. 2013 sděluje Obvodní soud odvolacímu soudu, že doposud nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti znalce, a že o této bude rozhodováno, činí tak nově soudkyně, které byla věc přikázána v rámci změny rozvrhu práce. Dalším úkonem byl soudní rok, který se konal 6. listopadu 2013, v rámci kterého soudkyně, která spor nově řešila, seznámila účastníky s dosavadním průběhem řízení a věc s nimi probrala. Dne 28. 11. 2013 zasílá své návrhy na doplnění dokazování žalovaný, podáním ze dne 13. 11. 2013 žádá zapůjčení spisu Ústavní soud. Spis byl zapůjčen. Ústavní soud rozhodl usnesením ze dne 10. prosince 2013 tak, že ústavní stížnost se odmítá, přičemž se jednalo o ústavní stížnost směřující proti rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 4. 10. 2011 č. j. [REDAKCE] a předcházejícím rozhodnutím soudů nižších instancí. Dne 9. 12. 2013 zasílá žalobce soudu návrh otázek pro znalce, usnesením ze dne 5. února 2014 poté Obvodní soud pro Prahu 10 zrušil usnesení, kterým byl ustanoven JUDr. Josef Příb z důvodu nesložení zálohy na náklady důkazů a uložil žalobcům, aby složili specifikovanou zálohu a rovněž tak žalované. Usnesením ze dne 29. dubna 2014 byla ustanovena znalkyně Ing. Eva Klapuchová, znalec v oboru ekonomie a mzdy. Dne 22. 5. 2014 zasílá stanovisko k ustanovení znalce žalovaný s tím, že navrhuje, aby byl doplněn znalecký dotaz tak, jak shledal původní závěry znalce chybnými Nejvyšší soud. Tomuto vyhověl Obvodní soud usnesením ze dne 3. června 2014. Výstrahou ze dne 3. 9. 2014 upozornil soud znalce na povinnost poskytnout znalecký posudek a stanovil dodatečnou lhůtu. Podáním ze dne 4. 9. 2014 kontaktoval soud žalovaný a podáním ze dne 5. 9. 2014 se vyjádřil žalobce. Dne 23. 9. 2014 předložila znalkyně znalecký posudek, dne 7. 11. 2014 se vyjádřil žalovaný ke znaleckému posudku a dne 30. 12. 2014 tak učinil žalobce. Podáním ze dne 16. 4. 2015 zaslal žalovaný soudu návrh smíru s tím, že o tomto budou jednat. Žalobce ze dne 28. 4. 2015 sděluje, že částečnou platbu neobdrželi a z tohoto důvodu nemohou podat definitivní zprávu. Podáním ze dne 3. 7. 2015 sdělují žalobci soudu, že druhý žalobce dne 6. 10. 2014 zemřel. Žalobci nežádali o přerušování řízení, ale soudu rovnou zaslali výsledky dědického řízení, tj. dědické usnesení s doložkou právní moci a rovněž tak rozhodnutí opatrovnického soudu o tom, že nezletilý dědic může pokračovat v řízení. Usnesením ze dne 26. srpna 2015 pak soud rozhodl o procesním nástupnictví v řízení. Dne 9. 10. 2015 se vyjádřil žalovaný, dne 24. 11. 2015 kontaktovali soud žalobci ohledně částečného plnění ze strany žalované a tedy částečného zpětvzetí žaloby a specifikace aktuálního petitu žaloby. Dne 27. ledna 2016 se koná jiný soudní rok, kdy soud apeluje na zástupce, aby vedli účastníky ke smíru. Dne 5. 2. 2016 zasílá žalovaný soudu předběžný návrh smíru mezi účastníky a dne 23. 2. 2016 sděluje soudu, že žalobci na toto nereagovali. Usnesením ze dne 21. března 2016 vyzývá soud žalobce k tomu, aby reagovali na podání žalovaného, což žalobci činí podáním ze dne 8. 4. 2016, k čemuž přiložili podání žalované ze dne 20. 2. 2016, kterým bere žalovaný návrh předběžné nabídky smíru zpět. Usnesením ze dne 15. 4. 2016 ustanovil soud opatrovníka nezletilému F [REDAKCE] D [REDAKCE] jakožto žalobci c). Podáním ze dne 6. 5. 2016 se vyjadřuje žalovaný k jednáním o smírném řešení věci, dne 6. 5. 2016 podali žalobci odvolání proti usnesení opatrovníka žalobci c). 28. 6. 2016 byla věc předložena odvolacímu soudu a tento ve věci rozhodl tak, že usnesení o ustanovení opatrovníka se zrušuje a věc se vrací k tomuto soudu k dalšímu řízení. Usnesením ze dne 7. září 2016 poté soud přiznal odměnu ustanovenému opatrovníkovi, dne 8. 12. 2016 se vyjadřuje žalobce k možnému smírnému řešení sporu, rovněž tak dne 15. 2. 2017 a rovněž tak dne 12. 4. 2017. Podáním doručeným soudu dne 21. 6. 2017 zaslali žalobce i žalovaný soudu návrh na schválení smíru a usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 č. j. [REDAKCE] ze dne 27. července 2017 byl schválen smír, kterým se žalovaný zavázal zaplatit žalobkyni a) částku 206 772 Kč, žalobkyni b) částku 103 386 Kč a rovněž tak žalobci c) tutěž částku. Toto usnesení nabylo právní moc ve výroku I. a III. 4. 8. 2017 a ve výroku II 22. 8. 2017. Řízení tak bylo pravomocně skončeno ve vztahu ke všem třem žalobcům dne 22. 8. 2017.

6. Soud učinil ve věci skutkový závěr o průběhu soudního řízení korespondující se skutkovými zjištěními popsány výše. Z důkazů v řízení provedených byla učiněna skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku, jak jej soud níže podává, plně Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

postačující – z téhož důvodu soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze neopřel – toto se týká zejm. dokumentů týkajících se zdravotního stavu účastníků řízení, neboť nebylo tvrzeno, že by tento byl důsledkem předmětného řízení.

7. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle těchto ustanovení:

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“ nebo „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlízí k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlízí se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

8. V řízení bylo prokázáno, že žalobci svůj nárok u žalované předběžně uplatnili ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).

9. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda soud vydal rozhodnutí v předmětném řízení v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk. Pro řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále i jen „ESLP“) za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 OdpŠk, dle kterého soud přihlíží při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 35/2012).

10. Předmětné soudní řízení trvalo celkově 18 let a 4 měsíce, a to ode dne 30. 3. 1999, kdy byla podána žaloba, do dne 22. 8. 2017, kdy nabylo v plném rozsahu právní moci usnesení, kterým byl schválen smír účastníků řízení, což je doba s ohledem na veškeré dále rozvedené okolnosti případu nepřiměřená. K uvedenému závěru vede soud právě již vyhodnocení kritérií dle § 31a odst. 3 odškodňovacího zákona, a to zejména skutečnost, že celková délka řízení přesáhla 18 let a dále skutečnost, že v řízení nastaly některé dílčí průtahy, a rovněž některé úkony soudu vedly k tomu, že celková délka řízení přesáhla právě 18 let. Základním důvodem, pro který soud dospěl k závěru, že celkovou délku řízení je třeba považovat za nepřiměřenou, je již sama skutečnost, že toto řízení trvalo 18 let a 4 měsíce. A to i přesto, že se jednalo o věc skutkově i právně složitější, neboť ani toto neodůvodňuje, aby toto řízení trvalo takto dlouhou dobu. Pokud jde o citované dílčí průtahy, pak má soud za to, že ve věci nenastal žádný zásadní průtah, který by sám o sobě odůvodňoval závěr o nepřiměřené délce řízení, nicméně lze v řízení dohledat několik dílčích průtahů kratšího trvání, které se na celkové délce řízení negativně promítly. Za takovéto období lze označit např. období od 14. 9. 2009, kdy právní zástupce žalobce oznámil soudu, že bylo ukončeno dědické řízení po původním žalobci a že je možné v řízení pokračovat, přičemž připojil dědické usnesení, avšak o právním nástupnictví bylo rozhodnuto až dne 14. 6. 2011. K celkové délce řízení dále negativně přispěly i některé úkony soudu, zejména pokud jde o fázi řízení poté, co rozhodl Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 4. října 2011, neboť odůvodnění Nejvyššího soudu spočívalo zejména v tom, že soudy se nesprávně vypořádaly s odbornými otázkami, k nimž se tento znalec vyjadřoval, přičemž soud první instance poté ustanovil opakovaně téhož znalce, což vedlo k tomu, že žalobci právě pro dřívější vady posudku tohoto znalce, namítali jak podjatost tohoto znalce, tak v posledku až podjatost soudce, čímž se řízení protáhlo o několik měsíců, než bylo možno po vyřešení těchto námitek pokračovat, a to tím způsobem, že v řízení byl ustanoven znalec jiný. Rovněž nebyl optimální postup soudu prvního stupně, který ustanovil opatrovníka nezletilému žalobci c), jehož nebylo třeba, a odvolací soud poté toto ustanovení musel v polovině roku 2016 zrušit. Vzhledem ke všem těmto výše uvedeným skutečnostem soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě je dán odpovědnostní titul nesprávného úředního postupu ve formě nepřiměřené délky řízení.

11. V důsledku porušení práva žalobců na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě těmto vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011), žalovaná netvrdila a ani soud je neshledal.

12. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk při určení konečné výše odškodnění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) OdpŠk projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za (celé) řízení (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1710/2012). Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky a dále pak za každý další rok řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

13. Za posuzované řízení v délce trvání 18 let a 4 měsíců by tak náležela původnímu žalobci základní částka finančního zadostiučinění ve výši 346 668 Kč, když soud vycházel z částky 20 000 Kč za první dva roky řízení (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná), a z částky 20 000 Kč za každý další rok řízení, tj. z částky 1 667 Kč za každý další měsíc řízení. Tuto částku zvolil soud s ohledem na to, že celková délka řízení přesáhla 18 let a rovněž žalovaný při odškodnění z této základní částky ročního odškodnění vycházel.

14. Pokud jde o žalobkyni a), pak soud při stanovení základní částky finančního zadostiučinění vyšel z toho, že řízení bylo v období od 30. 3. 1999 do 14. 6. 2011 vedeno s panem V [REDAKCE] D [REDAKCE], který byl manželem žalobkyně a) a od 14. 6. 2011 nastoupila do řízení žalobkyně a) jakožto právní nástupce po původním žalobci, a to společně ještě se synem V [REDAKCE] D [REDAKCE] mladším. Pokud jde o žalobkyni a), lze tak uzavřít, že pokud jde o základní částku finančního zadostiučinění, má nárok na 1/2 této částky, neboť do řízení vstoupila jako jeden ze dvou právních nástupců po původním žalobci a v tomto postavení rovněž řízení dokončila. Na tomto nemění nic ani skutečnost, že došlo následně ještě k úmrtí syna původního žalobce a žalobkyně a), na jehož místo vstoupili jeho manželka a nezletilý syn, neboť toto další právní nástupnictví nezměnilo nic na tom, že žalobkyně a) nadále v řízení pokračovala (co do žalobních požadavků) ve stejném rozsahu. Soud tak uzavírá, že pokud jde o žalobkyni a) náleží této částka základního odškodnění za nepřiměřenou délku soudního řízení ve výši 1/2 z 346 668 Kč, tj. částka 173 334 Kč.

15. Vzhledem k nároku žalobkyně a) je pak třeba tuto částku základního odškodnění upravit, a to (předně) v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, tj. s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného:

- V rámci posouzení složitosti řízení je třeba zohlednit skutkovou, právní i procesní stránku řízení (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. b/ OdpŠk) – Věc byla po skutkové, procesní i právní stránce složitější. Předmětem sporu byl nárok na dorovnání výdělku v důsledku pracovního úrazu, přičemž ve věci bylo třeba po skutkové stránce zjišťovat, jakých příjmů by žalobce dosahoval, a rovněž bylo třeba řešit i základ nároku, kterým je existence pracovního úrazu a z toho plynoucích nároků. Ve věci bylo vypracováno několik znaleckých posudků, a to opakovaně. V řízení došlo rovněž ke dvěma úmrtím, tedy bylo třeba řešit otázku procesního nástupnictví. Ze všech těchto důvodů má soud za to, že je třeba částku základního zadostiučinění snížit o 5 %.
- Jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, resp. zda poškozený využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. c/ OdpŠk) - Jednání žalobkyně a) v rámci předmětného řízení soud vyhodnotil tak, že je třeba zvýšit zadostiučinění o 5 %, neboť žalobci obecně se snažili soud opakovaně kontaktovat s dotazy na stav řízení a zejména se snažili urychlit řízení tím, že soudu dokládali již ukončená dědická řízení tak, aby tato soud nemusel sám zjišťovat, a dále se soudem opakovaně komunikovali ve věci ustanovených znalců, přičemž zde je třeba zdůraznit zejména komunikaci ve vztahu ke znalci Příbovi, který byl ustanoven i přes námitky Nejvyššího soudu k jeho znaleckým závěrům, když nakonec byl ve věci ustanoven znalec jiný právě z důvodu procesní aktivity žalobců. Žalobcům přitom nelze přičítat, že podávali návrhy na rozšíření žaloby, neboť jak řízení plynulo, nároky původního žalobce narůstaly.
- Kritérium postupu orgánů veřejné moci během řízení (§ 31a odst. 3 písm. d/ OdpŠk) - Soud uvádí, že se na celkové délce řízení negativně promítly průtahy (jak je uvedeno výše). Tuto skutečnost však soud spatřuje dostatečně zohledněnou již tím, že soud ve věci shledal nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce soudního řízení a stanovením peněžité formy zadostiučinění jakož i určením její výše na horní hranici judikaturou daného

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

rozmezí. Hodnocení uvedeného kritéria tedy nezakládá ani navýšení, ani snížení hodnoty základního odškodnění.

- Význam předmětu řízení pro poškozeného (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. e/ OdpŠk) - Evropský soud pro lidská práva předmětný tento typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky (za řízení se zvýšeným významem pro účastníky jsou považována zejména řízení trestní, opatrovnická, pracovníprávní, o osobním stavu, ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života). Význam předmětu řízení jako takový soud shledal pro poškozeného jakožto vyšší. Řízení spadá pod typové řízení, které působí již svou povahou zásadnější nemajetkovou újmu na straně poškozeného. Význam řízení pro žalobkyni a) lze přitom dostopovat již od počátku řízení, když byla manželkou původního žalobce a předmětem řízení byly právě nároky z titulu dorovnání výdělku původního žalobce po pracovním úrazu. Jednalo se tak o finanční prostředky, které byly nejenom pro původního žalobce, ale i pro žalobkyni a) jakožto jeho manželku zásadní, neboť zajišťovaly jejich základní ekonomický příjem, o čemž soud nemá pochyb zejména z důvodu, že původní žalobce v důsledku pracovního úrazu přišel zcela o jedno oko, tedy jeho výdělkové možnosti byly bezpochyby omezeny a protahováním řízení, v němž se snažil domoci vyrovnání výdělku tak na jeho straně a bezpochyby i na straně jeho manželky vznikala vyšší než běžná míra nemajetkové újmy. Soud v rámci zohlednění významu řízení pro žalobkyni a) zohlednil i skutečnost, že žalovaný původnímu žalobci dorovnání výdělku od roku 1977 do roku 1992 dobrovolně poskytoval, přičemž poté tento původní zaměstnavatel začal odmítat samotnou existenci tohoto nároku a nakonec po celém tomto dlouhém řízení žalovaný smírem odůvodněnost nároku původního žalobce opětovně uznal. Tato skutečnost rovněž zvyšuje význam řízení i pro žalobkyni a) jakožto manželku původního žalobce a prodlužování řízení o tomto nároku tak i z tohoto důvodu zásadněji zasáhlo do nemajetkové sféry žalobkyně a). Ze všech těchto důvodů proto soud zvýšil základní částku finančního zadostiučinění pro význam řízení o 20 %.

16. Základní odškodnění pro žalobkyni a) je tak po zohlednění shora provedených procentních modifikací na místě zvýšit o 20 % na výsledných 208 000,80 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaný žalobkyni a) již poskytl, jakožto finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky soudního řízení, částku 173 333 Kč, soud žalobkyni a) přiznal nárok na zbývající část finančního zadostiučinění ve výši 34 667,80 Kč (208 000,80 – 173 333) a ve zbytku žalobního požadavku co do částky 56 249,20 Kč (90 917 – 34 667,80) soud žalobní požadavek žalobkyně a) zamítl.

17. Pokud jde o žalobce b) a žalobce c) pak tito žalobou nárokovali finanční zadostiučinění ve výši každý 37 125 Kč a tato částka jim byla žalovanou jakožto zadostiučinění dobrovolně poskytnuta. Soud proto vyšel z toho, že žalovaný tento nárok žalobců b) a c) uznal a rozhodl pouze o příslušenství tohoto dobrovolně poskytnutého finančního zadostiučinění ze strany žalované.

18. Úrok z prodlení je odůvodněn § 1968, § 1970 a § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona.

19. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř.; takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobcům jakoukoliv újmu.

20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 § 146 odst. 2 věta druhá a § 151 Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

odst. 1 o. s. ř. V souzeném případě především vzali žalobci částečně zpět žalobu pro chování žalované po podání žaloby, kterým žalovaná uznala důvodnost žalobou uplatněných nároků, když žalobcům finanční zadostiučinění dobrovolně poskytla, proto mají proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, neboť tímto byl nastolen stav výsledku řízení identický se situací, kdy poškozený dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu, což je nutno hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť poškozenému nebylo přiznáno jím požadované plnění v celé jeho výši (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2707/2013, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 40/2014). Žalobkyni a) byl navíc přiznán nárok i nad rámec dobrovolného plnění žalované, její úspěch ve věci však byl dán již dobrovolným plněním žalované po podání žaloby a navazujícím částečným zpětvzetím žaloby pro tuto skutečnost.

21. Žalobci a), b) a c) vznikly dohromady náklady právního zastoupení ve výši 57 691,20 Kč, které sestávají z:

- zaplaceného soudního poplatku ve výši 6.000 Kč;
- odměny za 5 účelně vynaložených úkonů právní služby po 3.100,- Kč bez DPH (převzetí a příprava zastoupení; žaloba; podání ze dne 8.7.2019 a 26.9.2019; 1x účast na jednání u soudu), dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1 AT (tarifní hodnota zadostiučinění za nemajetkovou újmu určena dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014 sp. zn. 30 Cdo 3378/2013); tj. ve vztahu ke všem žalobcům jde celkem o 15 úkonů (3x5 úkonů), u nichž je dle § 12/4 AT odměna snížena o 20%, tj. celkem 37 200 Kč bez DPH a 45 012 Kč s DPH;
- odměny za 1 účelně vynaložený úkon právní služby po 1 550,- Kč bez DPH (účast na jednání, kde byl vyhlášen rozsudek), dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 2 AT; tj. ve vztahu ke všem žalobcům jde celkem o 3 úkony, u nichž je dle § 12/4 AT odměna snížena o 20%, tj. celkem 3 720 Kč bez DPH a 4 501,20 Kč s DPH;
- paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce za 6 úkonů právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu á 300,- Kč, tj. celkem 1 800 Kč bez DPH a 2 178 Kč s DPH

Tedy celkem pro všechny žalobce dohromady 57 691,20 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 30. září 2019

JUDr. Tomáš Bělohlávek v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kucarová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a Mgr. Lucie Králové ve věci

žalobců:

a/ J. D. narozená
bytem

b/ K. D. narozená
bytem

c/ nezletilý F. D., narozený
bytem

všichni žalobci zastoupeni advokátkou JUDr. Míroslavou Potočnou
sídlem Na Zlíchově 233, 150 00 Praha 5

proti
žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o **zadostiučinění nemajetkové újmy**, o odvolání žalobců a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 9. 2019, č. j. 10 C 163/2018-87,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku I. **potvrzuje**, ve výroku IV. **se** ohledně částky 7 371 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 30. 7. 2018 do zaplacení **potvrzuje** a ohledně částky 48 878,20 Kč s příslušenstvím **se mění** tak, že žalovaná je povinna

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

zaplatit žalobkyni ad a/ částku 48 878,20 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 30. 7. 2018 do zaplacení, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ad a/ na náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně částku 20 731 Kč k rukám JUDr. Miroslavy Potočné, advokátky, do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku V. ve vztahu mezi žalobkyní ad b/ a žalobcem ad c/ a mezi žalovanou mění tak, že žalovaná je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně žalobkyni ad b/ částku 20 731 Kč a žalobci ad c/ částku 20 731 Kč k rukám JUDr. Miroslavy Potočné, advokátky, do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ad a/ na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 12 342 Kč k rukám JUDr. Miroslavy Potočné, advokátky, do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Ve vztahu mezi žalobkyní ad b/ a žalobcem ad c/ a mezi žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 34 667,80 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 30. 7. 2018 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 173 333 Kč od 30. 7. 2018 do 15. 5. 2019 [výrok I.], uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni ad b/ úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 37 125 Kč od 30. 7. 2018 do 15. 5. 2019 [výrok II.], uložil žalované povinnost zaplatit žalobci ad c/ úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 37 125 Kč od 30. 7. 2018 do 15. 5. 2019 [výrok III.], ve vztahu mezi žalovanou a žalobkyní ad a/ zamítl žalobu ohledně částky 56 249,20 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši od 30. 7. 2018 do zaplacení [výrok IV.] a uložil žalované povinnost zaplatit žalobcům na nákladech řízení částku ve výši 57 691,20 Kč [výrok V.].
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobci domáhali finančního zadostiučinění nemajetkové újmy vzniklé nepřiměřenou délkou řízení sp. zn. [redacted] vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10. Toto řízení bylo zahájeno dne 30. 3. 1999 žalobou V [redacted] D [redacted] podanou proti [redacted]. Předmětem řízení byly nároky na náhradu škody vzniklé pracovním úrazem, konkrétně se jednalo o nárok na vyrovnání výdělků po skončení pracovní neschopnosti. Původní žalobce zemřel a [redacted] do řízení vstoupila na místo původního žalobce J [redacted] D [redacted] [aktuálně v pozici žalobkyně ad a/] a dále V [redacted] D [redacted] V [redacted] D [redacted] v průběhu řízení zemřel dne [redacted]. Po jeho smrti do řízení vstoupili K [redacted] D [redacted] [aktuálně žalobkyně ad b/] a F [redacted] D [redacted] [aktuálně žalobce ad c/]. Řízení bylo nepřiměřeně dlouhé; trvalo celkem 18 let bez zavinění žalobců ([vyjma 10 a půl měsíce] a docházelo v něm k průtahům. Zadostiučinění nemajetkové újmy vyčíslili žalobci tak, že vyšli ze základní částky ročního odškodnění ve výši 20 000 Kč, přičemž od celkové délky řízení odečetli 10 a půl měsíce a dospěli k souhrnné částce odškodnění ve výši 338 500 Kč. Žalobkyně ad a/ jakožto manželka původního žalobce požadovala finanční zadostiučinění ve výši 190 000 Kč za dobu do úmrtí původního žalobce, neboť byla manželkou tohoto původního žalobce a jednalo se o nárok spadající do společného jmění manželů, a za období po úmrtí původního žalobce požadovala částku 74 250 Kč, určenou podle výše

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

dědických podílů po zesnulém původním žalobci. Žalobkyně ad a/ tak požadovala celkem finanční zadostiučinění ve výši 264 250 Kč. Žalobkyně ad b/ a žalobce ad c/ požadovali finanční zadostiučinění každý ve výši 37 125 Kč, tj. každý 1/4 částky celkového finančního zadostiučinění připadajícího na období po smrti původního žalobce, což odpovídá jejich dědickým podílům.

3. Po podání žaloby žalovaná zaplatila žalobkyni ad a/ finanční zadostiučinění ve výši 173 333 Kč, žalobkyni ad b/ ve výši 37 125 Kč a žalobci ad c/ ve výši 37 125 Kč. V tomto rozsahu vzali následně žalobci žalobu zpět a soud I. stupně usnesením ze dne 10. 7. 2019, č. j. 10C 163/2018-69, řízení v rozsahu zpětvzetí zastavil. Předmětem řízení tak bylo nadále ve vztahu k žalobkyni ad a/ finanční zadostiučinění ve výši 90 917 Kč s úrokem z prodlení a ve vztahu k žalobkyni ad b/ a žalobci ad c/ již pouze úrok z prodlení.

4. Soud I. stupně ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. [redacted] zjistil, že původní žalobce V [redacted] D [redacted] [dále jen „původní žalobce“] podal dne 30. 3. 1999 proti žalovanému [redacted] žalobu, kterou se domáhal odškodnění pracovního úrazu ve výši 174 185 Kč s příslušenstvím. V žalobě uvedl, že dne 9. 4. 1977 utrpěl vážný úraz [redacted]

[redacted] Úraz zanechal trvalé následky. Původní žalobce požadoval dorovnání výdělků za období od roku 1996 do roku 1997. Poté žalobu postupně rozšiřoval o další období až do roku 2002, žalováno bylo celkem 1 144 310 Kč. Žalovaný sporoval již základ nároku. Ve věci se konalo jednání dne 4. 1. 2001, 10. 4. 2001, 15. 10. 2002, 29. 11. 2002, 17. 9. 2003, 3. 12. 2003, 21. 1. 2004, 10. 3. 2004, 21. 4. 2004, 18. 6. 2004, 10. 11. 2004, 12. 12. 2004, 10. 12. 2004 a dne 16. 2. 2005. Při jednání byli slyšeni svědci, byl proveden účastnický výslech žalobce, byly čteny četné listinné důkazy. Obvodní soud pro Prahu 10 [dále jen „obvodní soud“] opakovaně zjišťoval adresu některých svědků. Obvodní soud ustanovil znalce v oboru ekonomie Ing. Věru Bažantovou, která ve znaleckém posudku určila výši ztráty původního žalobce na výdělků. Dále ustanovil Doc. Ing. Luňáka, CSc., znalec se specializací na účetnictví, který však žádal o zproštění ustanovení, mimo jiné z důvodu, že zodpovězení některých otázek nespadá do jeho kvalifikace. Obvodní soud ustanovil dále znalcem MUDr. Karla Steina, a to v oboru zdravotnictví, odvětví pracovní úrazy. Znalci byli slyšeni před soudem, soud rozhodoval o znalečném. Obvodní soud dále činil dotazy na finanční úřad stran výše průměrného základu daně z příjmů fyzických osob, opakovaně na úřad práce stran průměrné mzdy řidičů autobusů a zámečníků, na Český úřad bezpečnosti práce stran norem upravujících práci s elektrickou vrtačkou, na Výzkumný ústav bezpečnosti práce apod. Obvodní soud opakovaně ustanovil znalce MUDr. Karla Steina, který hodnotil, zda původní žalobce vykonává práci zámečníka se zvýšeným pracovním úsilím. Znalec byl ke znaleckému posudku vyslechnut. Rozhodováno bylo o znalečném. Při jednání dne 16. 2. 2005 vyhlásil obvodní soud rozsudek, kterým uložil žalovanému povinnost zaplatit původnímu žalobci 48 810 Kč s úrokem z prodlení a žalobu v rozsahu 1 095 500 Kč s úrokem z prodlení zamítl. K odvolání obou stran sporu odvolací Městský soud v Praze dne 29. 6. 2005 rozsudek soudu I. stupně se zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Následovala jednání ve věci dne 7. 9. 2005, 5. 10. 2005, 11. 11. 2005, 2. 6. 2006, 14. 7. 2006, 30. 8. 2006, 6. 9. 2006 a dne 21. 3. 2007. Další rozšíření žaloby již obvodní soud nepřipustil. Ustanovil dne 7. 12. 2005 znalce Doc. Ing. Luňáka, CSc., k posouzení daňových příznání původního žalobce. Dne 25. 4. 2006 doložil znalec znalecký posudek. Znalec byl vyslechnut, bylo rozhodováno o znalečném. Opakovaně byl slyšen původní žalobce a další svědci. K návrhu žalovaného ustanovil obvodní soud znalce JUDr. Josefa Příba z oboru ekonomika, a to za účelem určení výše průměrného výdělků původního žalobce k rozhodným datům. Tento znalec předložil znalecký posudek až dne 8. 2. 2007. Při jednání dne 21. 3. 2007 obvodní soud vyslechl znalce a vyhlásil rozsudek, kterým uložil žalovanému zaplatit původnímu žalobci částku 95 741 Kč s příslušenstvím a kterým žalobu v rozsahu 1 050 569 Kč s příslušenstvím zamítl. K odvolání obou stran odvolací Městský soud v Praze při jednání dne 7. 12. 2007 vyhlásil rozsudek, kterým rozsudek obvodního soudu potvrdil. Doložka právní moci byla vyznačena s datem 10. 1. 2008.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

Dne 4. 4. 2008 byl spis předložen Nejvyššímu soudu k rozhodnutí o dovolání původního žalobce do výroku, kterým bylo potvrzeno zamítnutí žaloby ohledně 558 379 Kč s příslušenstvím. Dne 9. 3. 2009 vrátil Nejvyšší soud spis Obvodnímu soudu pro Prahu 10, neboť původní žalobce dne 17. 11. 2008 zemřel a bylo třeba objasnit okruh dědiců. Po opakovaném předložení spisu Nejvyšší soud usnesením č. j. [redacted] rozhodl o procesním nástupnictví po původním žalobci, tj. že v řízení bude pokračováno s dědici původního žalobce - žalobkyní ad a/ a V [redacted] D [redacted]. Rozsudkem ze dne 4. 10. 2011, č. j. [redacted] Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu v dovolání napadeném rozsahu zrušil, ve stejném rozsahu zrušil i rozsudek obvodního soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soudy nižších stupňů jednak nesprávně zjišťovaly průměrný výdělek a dále nesprávně postupovaly při způsobu jeho zjišťování, když se jedná o otázku právní a její řešení nelze přesouvat na znalce.

Obvodní soud poté usnesením z 14. 3. 2012 ustanovil znalcem JUDr. Josefa Příba. Žalobci uplatnili námitky proti osobě znalce, námitky proti formulaci otázek na znalce, nesouhlasili se složením zálohy na znalecké zkoumání a uplatnili námitku podjatosti soudce. Dne 7. 11. 2012 rozhodl nadřízený soud, že rozhodující soudce vyloučen z důvodu pochybností o nepodjatosti není. Při jiném soudním roku 6. 11. 2013 vedl obvodní soud účastníky ke smíru, shrnul dosavadní průběh řízení a zjistil stanoviska stran. Poté byl spis zapůjčen k žádosti Ústavního soudu. Usnesením ze dne 10. 12. 2013 byla odmítnuta ústavní stížnost žalobkyně ad a/ a V [redacted] D [redacted]. Usnesením ze dne 5. 2. 2014 obvodní soud zrušil usnesení, kterým byl ustanoven znalcem JUDr. Josef Příb. Usnesením ze dne 29. 4. 2014 byla ustanovena Ing. Eva Klapuchová, znalkyně v oboru ekonomie a mzdy. K návrhu žalovaného obvodní soud doplnil úkol pro znalkyni. Dne 3. 9. 2014 urgoval soud podání znaleckého posudku. Dne 23. 9. 2014 předložila znalkyně znalecký posudek. V dubnu 2015 strany informovaly soud o mimosoudních jednáních o smírném vyřešení. V červenci 2015 byl obvodní soud informován, že V [redacted] D [redacted] dne [redacted] zemřel. Zároveň bylo doloženo usnesení dědického soudu s doložkou právní moci a rozhodnutí opatrovnického soudu, že nezletilý dědic [žalobce ad c/] může pokračovat v řízení. Usnesením ze dne 26. 8. 2015 rozhodl obvodní soud o procesním nástupnictví s tím, že namísto zemřelého V [redacted] D [redacted] bude jednáno s K [redacted] D [redacted] [žalobkyně ad b/] a s F [redacted] D [redacted] [žalobcem ad c/]. Dne 24. 11. 2015 vzali žalobci žalobu částečně zpět, neboť jim žalovaný zčásti plnil. Při jiném soudním roku dne 27. 1. 2016 vedl obvodní soud strany ke smíru. Usnesením ze dne 15. 4. 2016 ustanovil obvodní soud nezletilému F [redacted] D [redacted] opatrovníka. K odvolání žalobců bylo toto usnesení zrušeno. Usnesením obvodního soudu ze dne 27. 7. 2017, č. j. [redacted], byl schválen smír, kterým se žalovaný zavázal zaplatit žalobkyni ad a/ částku 206 772 Kč, žalobkyni ad b/ částku 103 386 Kč a nezletilému žalobci ad c/ rovněž 103 386 Kč. Řízení bylo k 22. 8. 2017 pravomocně skončeno.

5. Soud I. stupně provedeným dokazováním dále zjistil, že žalované nároky byly u žalované předběžně uplatněny dne 29. 1. 2018. Ve stanovisku ze dne 13. 5. 2019 žalovaná shledala nároky žalobkyně ad b/ a žalobce ad c/ zcela důvodnými a nárok žalobkyně ad a/ důvodným jen zčásti.
6. Soud I. stupně poté shrnul, že celková délka řízení činila 18 let a 4 měsíce. Délku řízení v tomto rozsahu hodnotil soud I. stupně jako nepřiměřenou. Přihlédl jednak k samotné délce řízení, dále ke skutečnosti, že v řízení došlo k dlíším průtahům, spočívajícím v absolutní nečinnosti [např. období, kdy Nejvyšší soud rozhodoval o procesním nástupnictví po původním žalobci] a v nekoncentrovanému postupu obvodního soudu. K celkové délce řízení dále negativně přispěly i některé úkony soudu, zejména pokud jde o fázi řízení po kasačním rozhodnutí Nejvyššího soudu, kdy obvodní soud ustanovil opakovaně znalce, který v předchozí fázi řízení podal vadný znalecký posudek, pročež žalobci namítali podjatost znalce a i podjatost soudce, v důsledku čehož došlo k prodloužení řízení. Optimální nebyl ani postup obvodního soudu, který ustanovil opatrovníka nezletilému žalobci ad c/, aniž by toho bylo třeba, a odvolací soud poté toto ustanovení v polovině roku 2016 k odvolání zrušil. Základním důvodem, pro který soud I. stupně dospěl k závěru, že celkovou délku řízení je třeba považovat za nepřiměřenou, je však již sama skutečnost, že řízení trvalo 18 let a 4 měsíce, a to i přesto, že se jednalo o věc skutkově

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

i právně složitější, projednávanou na všech stupních soudní soustavy.

7. Zjištěný skutkový stav posoudil soud I. stupně zejména dle § 1, 13 odst. 1 a 31a zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) [dále jen „OdpŠk“] a uzavřel, že odpovědnostní titul nesprávného úředního postupu ve formě nepřiměřené délky řízení je dán. Žalobcům v důsledku porušení jejich práva na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě vznikla nemajetková újma, přičemž presumovaný vznik újmy žalovaná v řízení nevyvracela. Nemajetkovou újmu žalobců je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo namíste spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva žalovaná netvrdila a ani soud I. stupně je neshledal.
8. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu soud I. stupně uvážil, že za řízení v délce trvání 18 let a 4 měsíců by náležela původnímu žalobci základní částka finančního zadostiučinění ve výši 346 668 Kč [částka 20 000 Kč za první dva roky řízení a částka 20 000 Kč za každý další rok řízení, resp. částka 1 667 Kč za každý další měsíc řízení].
9. V případě žalobkyně ad a/ soud I. stupně při stanovení základní částky finančního zadostiučinění vyšel ze skutečnosti, že řízení bylo původně vedeno s panem V. [redacted] D. [redacted] který byl manželem žalobkyně ad a/, a po jeho úmrtí bylo v řízení jednáno s žalobkyní ad a/a s V. [redacted] D. [redacted] jakožto právními nástupci původního žalobce. Základní částka finančního zadostiučinění odpovídající nemajetkové újmy žalobkyně ad a/ proto představuje 1/2 základní částky pro původního žalobce, tj. 173 334 Kč, neboť žalobkyně ad a/ do řízení vstoupila jako jeden ze dvou právních nástupců po původním žalobci a v tomto postavení rovněž řízení dokončila. Na tomto nemění nic ani skutečnost, že následně došlo k úmrtí V. [redacted] D. [redacted] místo kterého následně soudy jednaly s žalobkyní ad b/ a žalobcem ad c/.
10. Základní částku soud I. stupně dále modifikoval zohledněním kritérií dle § 31a odst. 3 písm. b/ až e/ OdpŠk. Vzal do úvahy skutkovou, procesní a právní složitost věci a základní částku понížil o 5 %. Zohlednil dále chování žalobců v řízení, kdy žalobci opakovaně činili dotazy na stav řízení, dokládali rozhodnutí dědických soudů a komunikovali s obvodním soudem ohledně ustanovování znalců, a základní částku navýšil o 5%. Postup soudů ve věci soud I. stupně promítl do základní částky již tím, že ji stanovil pomocí horní sazby odškodnění 20 000 Kč za rok řízení. Z důvodu dílčích průtahů a nekoncentrovaného postupu soudů v řízení proto soud I. stupně základní částku již nenavýšoval. Pro zvýšený význam předmětu řízení pro žalobkyni soud I. stupně základní částku navýšil o 20 %. Jedná se o pracovněprávní spor, u kterých je vyšší význam dovozován objektivně. Žalobkyně ad a/ byla manželkou původního žalobce, přičemž finanční prostředky, kterých se původní žalobce domáhal, představovaly základní ekonomický příjem manželů, když původní žalobce přišel o jedno oko a jeho výdělkové možnosti byly v důsledku toho omezeny. Dlouhotrvajícím řízením se nemajetková újma původního žalobce i žalobkyně ad a/ navýšovala. Soud I. stupně zohlednil rovněž skutečnost, že žalovaný původnímu žalobci dorovnání výděлку od roku 1977 do roku 1992 dobrovolně poskytoval a až poté začal odmítat samotnou existenci nároku a nakonec po dlouhém řízení odůvodněnost nároku původního žalobce opětovně uznal.
11. Soud I. stupně shledal, že nemajetkové újmě odpovídá zadostiučinění ve výši 208 000,80 Kč, tj. ve výši základní částky 173 334 Kč navýšené o 20 %. Vzhledem k tomu, že žalovaná žalobkyni ad a/ již v rozsahu 173 334 Kč uspokojila, přiznal soud I. stupně žalobkyni ad a/ na finančním zadostiučinění dále částku 34 667,80 Kč a ohledně částky 56 249,20 Kč žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. Žalobkyni ad b/ a žalobce ad c/ žalovaná po podání žaloby dobrovolně uspokojila stran požadované jistiny, soud I. stupně proto rozhodl pouze o příslušenství.
13. Rozhodnutí o úroku z prodlení odůvodnil soud I. stupně odkazem na § 1968, § 1970 a § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník [dále jen „o. z.“] a § 2 nařízení vlády

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

č. 351/2013 Sb.

14. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud I. stupně § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. Žalobci vzali žalobu částečně zpět pro chování žalované po podání žaloby, mají proto nárok na plnou náhradu nákladů řízení 57 691,20 Kč.
15. Proti zamítavému výroku IV. a proti nákladovému výroku rozsudku podali žalobci včasné a přípustné odvolání. Žalobkyně ad a/ vytýkala soudu I. stupně, že na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a že věc i nesprávně právně posoudil. Žalobkyni ad a/ nepřiměřeně dlouhé řízení traumatizovalo, neboť nárok na dorovnání výděлку po skončení pracovní neschopnosti náležel do bezpodílového spoluvlastnictví manželů. Negativní dopady do nemajetkové sféry žalobkyně ad a/ byly proto shodné jako u původního žalobce, jejího manžela. Z důvodu významu předmětu řízení pro žalobkyni měla být proto základní částka navýšena až o 50 %, a to minimálně za dobu, kdy se řízení účastnil původní žalobce. Sazbu základní částky od 15 000 do 20 000 Kč dovodila judikatura Nejvyššího soudu již v roce 2010. Za dobu 10 let došlo k ekonomickým změnám, zejména podstatnému nárůstu cen a roční míry inflace. Tyto skutečnosti však soud I. stupně nikterak nezohlednil a základní částku z tohoto důvodu nenavýšil. Pochybení při rozhodování o náhradě nákladů řízení shledávali žalobci v tom, že nebyly zohledněny tyto úkony právní služby – předběžné uplatnění nároků, jednání dne 24. 9. 2019 trvající déle než 2 hodiny, další porada s klienty dne 11. 1. 2018, přesahující 1 hodinu, že byly kráceny paušální náhrady a že nebyly paušální náhrady přiznány za každého ze žalobců. Žalobci navrhovali, aby odvolací soud změnil výrok IV. rozsudku tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ad a/ částku 56 249,60 Kč s úrokem z prodlení, a aby změnil i nákladový výrok V.
16. Proti rozsudku soudu I. stupně podala včasné a přípustné odvolání rovněž žalovaná. Odvolání žalované směřovalo pouze do výroku I. a výroku V. rozsudku. Žalovaná vytýkala soudu I. stupně nesprávné právní posouzení věci. Nemajetková újma žalobkyně ad a/ byla zcela odškodněna již vyplacenou částkou 173 333 Kč. Soud I. stupně nesprávně hodnotil kritérium složitosti věci dle § 31a odst. 3 písm. b/ OdpŠk. Předmětem řízení byl nárok na dorovnání výděлку původního žalobce sníženého v důsledku pracovního úrazu, kdy soudy posuzovaly již jen existenci základu nároku, tj. zda byl žalobcův úraz úrazem pracovním. Dále zkoumaly výši pravděpodobného výděлку původního žalobce. V řízení bylo vypracováno několik znaleckých posudků, soudy vyčkávaly rozhodnutí dědických soudů a poté rozhodovaly o procesním nástupnictví. Snížení základní částky o 5 % proto složitosti řízení neodpovídá, namísto bylo snížení základní částky výraznější měrou. Dle žalované není důvodu navýšovat základní částku o 5% z důvodu procesního chování žalobkyně kvůli dotazům na stav řízení a komunikaci se znalci. Komunikace se soudem ustanoveným znalcem je totiž procení povinností účastníka řízení. Žalovaná dále nesouhlasila s navýšením základní částky o 20 % za zvýšený význam předmětu řízení pro žalobkyni ad a/, v jejím případě se totiž nejednalo o originální nárok. Soud I. stupně zcela opomněl zohlednit v odškodnění kritérium tzv. sdílené újmy, kdy žalobkyně vstoupila do řízení společně se svým synem a následně vystupovala na straně žalující se svou snachou a se svým vnukem. Žalovaná navrhovala, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. tak, že se žaloba ohledně částky 34 667,80 Kč s úrokem z prodlení zamítá.
17. Ve vyjádření k odvolání žalobců žalovaná upozornila, že inflace není dle ustálené judikatury důvodem pro jakékoliv změny v určování výše přiznaného zadostiučinění, a dala odvolacímu soudu na zvážení, zda nepřiznat žalobcům náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně pouze ve výši, jako by byl právně zastoupen jen jeden z nich, když písemná vyjádření byla činěna vždy za všechny žalobce.
18. Žalobci ve vyjádření k odvolání žalované s jejími odvolacími námitkami nesouhlasili. Věc nebyla natolik složitá, aby mohlo být zvažováno snížení základní částky o více než 5 %. Naopak navýšení základní částky o 5 % za chování žalobců v řízení je zcela namíste, pokud by žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

ad a/ nevyvíjela vůči soudu aktivitu, řízení by trvalo dodnes. Význam předmětu řízení pro žalobkyni byl značný, prodlužování řízení na ni mělo negativní ekonomický i psychický dopad. Hledisko sdílené újmy není v tomto případě namístě.

19. Odvolací soud přezkoumal rozsudek v napadených výrocích I. a IV. dle § 212 a § 212a o. s. ř., včetně správnosti postupu v řízení předcházejícím jeho vydání a v souladu s § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval dokazování spisem Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. [redacted] a to konkrétně protokolem o jednání z 30. 8. 2006, dále zopakoval dokazování sdělením Akademie věd ČR z 5. 12. 2008 o nové výši nájemného, nájemní smlouvou z 31. 7. 2009 a lékařskou zprávou z 26. 2. 2010.
20. Z protokolu o jednání ze dne 30. 8. 2006 odvolací soud zjistil, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. [redacted] byla v postavení svědka slyšena žalobkyně ad a/, která vypověděla, že původní žalobce je její manžel, že až do roku 1989 bydleli v rozděleném bytě 1 + 1, který neměl koupelnu, WC bylo společné na chodbě. Původní žalobce ukončil u [redacted] pracovní poměr, neboť [redacted] jím pod podmínkou, že budou zaměstnání jako domovníci, nabídla byt o velikosti 3 + 1. Původní žalobce poté dělal údržbáře a žalobkyně ad a/ obstarávala úklid.
21. Akademie věd ČR dopisem ze dne 5. 12. 2008 sdělila žalobkyni ad a/, že s ohledem na úmrtí původního žalobce byla upravena výše záloh a nájemné včetně záloh činí nově 7 663 Kč měsíčně. Dne 31. 7. 2009 uzavřela žalobkyně ad a/ s Akademií věd ČR nájemní smlouvu, kterou byla žalobkyni ad a/ pronajata garsoniéra za nájemné 2 581 Kč měsíčně.
22. Z propouštěcí zprávy [redacted] [redacted] ze dne [redacted] odvolací soud zjistil, že žalobkyně ad a/ podstoupila operaci srdce a od [redacted] do [redacted] byla hospitalizována.
23. Odvolací soud poté shledal odvolání žalobkyně ad a/ zčásti důvodným.
24. Soud I. stupně projednávanou věc správně posoudil dle § 1, § 13 odst. 1 a § 31a OdpŠk.
25. Soud I. stupně učinil odpovídající skutková zjištění o průběhu řízení, vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. [redacted]. V tomto směru odvolací soud na přehledná skutková zjištění soudu I. stupně zcela odkazuje.
26. Odvolací soud se ztotožňuje s úvahou soudu I. stupně, že v posuzovaném řízení došlo k porušení práva žalobců na přiměřenou délku soudního řízení a tím i k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk. Odvolací soud sdílí i závěr soudu I. stupně, že v důsledku porušení práva na přiměřenou dobu řízení vznikla žalobcům nemajetková újma [presumovaný vznik újmy žalovaná ostatně ani nevyvracela] a že takto vzniklou újmu je namístě odškodnit v penězích. V případě § 31a odst. 2 OdpŠk jde o normu s relativně neurčitou hypotézou, vyžadující, aby soud s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti každého individuálního případu sám vymezil okolnosti významné pro určení výše náhrady. Základním vodítkem pro určení vhodné formy satisfakce je podmínka, že se musí jednat o zadostiučinění přiměřené, tedy takové, které poskytne poškozené osobě vhodnou a zároveň účinnou nápravu. Přičemž peněžité zadostiučinění lze v případě nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení považovat za pravidlo. Újmu v tomto případě pak bylo na místě odškodnit v penězích, neboť konstatování porušení práva na rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě coby morální satisfakce újmě žalobců neodpovídá. Pro úplnost nebyl ani zjištěn podíl žalobců na délce řízení, žádného obstrukčního chování či zneužívání práva se nedopustili.
27. Stanovení výše odpovídajícího finančního zadostiučinění věci, učiněné soudem I. stupně, však odvolací soud sdílí již jen dílčím způsobem.
28. Osoby, které vstoupily do již probíhajícího řízení coby právní nástupci dosavadního účastníka, by mohly být nepřiměřenou délkou řízení v nemajetkové sféře rovněž dotčeny; minimálně třeba

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

jen tím, že musely vstoupit do dlouhotrvajícího řízení a další roky v něm pokračovat. Je však třeba posoudit, zda dědicům původního účastníka řízení vznikla srovnatelná újma [vizte rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4671/2010].

29. Otázkou, jakým konkrétním způsobem má soud postupovat a jak má stanovit částku zadostiučinění s ohledem na pluralitu účastníků, kteří v řízení vystupují jako dědicové původního účastníka, a to ve vztahu k období, kdy se řízení účastnil jejich právní předchůdce, se zabýval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 4. 10. 2016, sp. zn. [REDAKCE] uveřejněném pod číslem 30/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Uzavřel, že při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění, které náleží jednomu z procesních nástupců původního účastníka, je na místě nejprve určit zadostiučinění, které by náleželo původnímu účastníku řízení za tu část řízení, již se sám účastnil. Tuto částku je poté třeba vydělit počtem dědiců původního účastníka, kteří do řízení nastoupili na jeho místo – a to z toho důvodu, aby částka přiznaná v součtu jednotlivým dědicům nepřevyšovala částku, která by náležela původnímu účastníku řízení. Za další část řízení, od smrti původního účastníka až do konce řízení, náleží každému z dědiců zadostiučinění vypočítané postupem podle Stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, uveřejněné pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek [dále jen "Stanovisko"], procentuálně snížené z důvodu sdílení újmy nerozlučnými procesními společníky. Tento postup je na místě pouze v případě, ve kterém procesní nástupci i za života zůstavitele projevovali o zůstavitelovy záležitosti zájem. Pokud by o zůstavitelovy záležitosti za jeho života zájem vůbec neměli, pak by jim za část řízení, které se účastnil zůstavitel, zadostiučinění nenáleželo vůbec, nebo ve výrazně menším rozsahu.
30. V daném případě trvalo řízení od 30. 3. 1999 do 22. 8. 2017 celkem 18 let a 4 měsíce. Původní žalobce dne 17. 11. 2008 zemřel a soudy poté namísto zemřelého původního žalobce jednaly s žalobkyní ad a/ a s V [REDAKCE] D [REDAKCE]
31. Soud I. stupně správně uvážil, že žalobkyni ad a/ lze odškodnit i za řízení od 30. 3. 1999 do 17. 11. 2008. V souladu s výše citovanou judikaturou odvolací soud nejprve stanovil, **jaké zadostiučinění by náleželo za tuto část řízení původnímu žalobci**. Délka této části řízení činí 9 let a 7 měsíců. Dle Stanoviska je pro poměry České republiky přiměřené, jestliže se základní částka, z níž se při určování výše přiměřeného zadostiučinění vychází, pohybuje v rozmezí mezi 15 000 až 20 000 Kč za jeden rok řízení, tj. v rozmezí 1 250 až 1 667 Kč za jeden měsíc. Vzhledem k tomu, že celková doba trvání posuzovaného řízení činila 18 let a 4 měsíce, je třeba stanovit základní částku na horní hranici uvedeného intervalu, a sice částkou 20 000 Kč za 1 rok řízení. Za první 2 roky řízení přísluší toliko polovina této částky. Součinem základní částky a doby, kdy bylo v řízení jednáno s původním žalobcem, řízení [2 roky x 10 000 Kč + 7 let x 20 000 Kč a 7 měsíců x 1 667 Kč] dospěl odvolací soud k základní částce zadostiučinění 171 669 Kč.
32. Takto stanovenou základní částku je následně třeba upravit v důsledku toho, jak se na délce řízení podílela kritéria demonstrativně vypočtená v § 31a odst. 3 písm. b/ až e/ OdpŠk, což lze do základní částky promítnout jejím snížením či zvýšením. Dle odvolacího soudu je v posuzovaném řízení z pohledu složitosti samotného případu [předmětem řízení byl nárok na náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za období do 1996 do 2002 z důvodu pracovního úrazu roku 1977, kdy při [REDAKCE] přičemž žalovaný zaměstnavatel zpochybňoval již základ tohoto nároku] významnější složitost skutková a s tím i související složitost procesní, představovaná netoliko rozsahem dokazování [včetně účastnického výslechu původního žalobce, výslechů svědků, množství listinných důkazů, znaleckých posudků, výslechů znalců před soudem] ale i opakovaným rozhodováním o odměně znalce, opakovanými výzvami soudu k doplnění tvrzení a důkazních návrhů, dotazy na finanční úřady, úřady práce a úřady bezpečnosti práce. Odvolací soud dovodil i významnější složitost právní, neboť řešena byla otázka, zda se jednalo o pracovní úraz, zda se původní žalobce na vzniku škody nepodílel a jak
- Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

vyčíslit ztrátu na výdělku, když původní žalobce po skončení pracovního poměru u původního zaměstnavatele pracoval jako [REDAKCE] a poté jako [REDAKCE] jako osoba samostatně výdělečně činná. Z důvodu skutkové, procesní a právní složitosti je třeba základní částku odškodnění ponížít o 30 %. Ve věci samé v této fázi řízení rozhodoval dvakrát obvodní soud coby soud I. stupně i soud odvolací a řízení vedené ve více instancích pak logicky prodlužuje celkovou délku řízení o dobu za řízení před další instancí [vizte např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 8. 2011, sp. zn. 30 Cdo 3628/2010]. Pro úplnost odvolací soud připomíná, že důvodem zrušení prvního rozsudku obvodního soudu bylo nesprávné právní posouzení věci, nikoliv jeho nepřezkoumatelnost, závažné vady předcházejícího řízení či nerespektování závazného právního názoru. Odvolací soud proto promítl kritérium počtu soudních instancí do základní částky odškodnění jejím snížením o 20 %. V případě postupu soudů nutno zohlednit, že v této fázi řízení byla provedena většina potřebných důkazů a byla vyřešena převážná část právních otázek, které ve věci vyvstaly. K dílčímu průtahu došlo pouze v druhé polovině roku 2000 a poté při ustanovování znalců, kteří nebyli předem soudem osloveni a po ustanovení žádali o zproštění. Odvolací soud proto základní částku odškodnění navýšil o 5%. Původní žalobce se v této části na délce řízení nikterak nepodílel, toto kritérium odvolací soud proto do výsledného zadostiučinění nepromítl. Význam předmětu řízení byl pro původního žalobce objektivně zvýšený, neboť se jednalo o pracovněprávní spor [srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 30 Cdo 515/2014, a ze dne 4. 12. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2542/2014], což zohlednil odvolací soud navýšením základní částky o 20%.

33. **Nemajetkové újmě původního žalobce by proto odpovídalo finanční zadostiučinění ve výši 128 752 Kč** [tj. základní částka 171 669 Kč ponížena o 25 %]. Namísto zemřelého původního žalobce poté soudy jednaly se dvěma dědici – žalobkyní ad a/ a V [REDAKCE] D [REDAKCE]. **Žalobkyni ad a/ tedy náleží za tuto část řízení finanční zadostiučinění ve výši 64 376 Kč.** Odvolací soud zopakoval dokazování a zjistil, že žalobkyně ad a/ byla v této části řízení dokonce slyšena jako svědek, popisovala nedobré bytové podmínky rodiny. O řízení se zajímala, neboť se jednalo o příjem společné domácnosti s původním žalobcem, který v důsledku pracovního úrazu přišel o oko, což ztěžovalo jeho uplatnění na trhu práce.
34. Odvolací soud následně přistoupil ke **stanovení zadostiučinění, které odpovídá nemajetkové újmě žalobkyně ad a/ vzniklé v další fázi řízení od 18. 11. 2018 do 22. 8. 2017.** Délka této části řízení činí 8 let a 9 měsíců. Vzhledem k tomu, že celková doba trvání posuzovaného řízení činila 18 let a 4 měsíce, je třeba stanovit základní částku na horní hranici uvedeného intervalu, a sice částkou 20 000 Kč za 1 rok řízení. Součinem základní částky a doby, kdy bylo v řízení jednáno s žalobkyní ad a/ [8 let x 20 000 Kč a 9 měsíců x 1 667 Kč] dospěl odvolací soud k základní částce zadostiučinění 175 003 Kč. V této části řízení rozhodl ve věci samé Nejvyšší soud, Ústavní soud odmítl ústavní stížnost žalobců a v závěru řízení obvodní soud usnesením schválil smír účastníků. V této části řízení byla po zrušujícím rozhodnutí Nejvyššího soudu řešena jen část původního nároku a obvodní soud řešil právní otázku výše ztráty na výdělku [rozdíl mezi původním výdělkem původního žalobce před vznikem škody a výdělkem po poškození, k němuž je třeba připočítat event. invalidní důchod]. V případě původního žalobce nebyl určující skutečně dosahovaný příjem při podnikání po pracovním úraze, ale průměrný výdělek, kterého dosahoval před rozvázáním pracovního poměru s [REDAKCE]. Obvodní soud opakovaně ustanovil znalce z oboru ekonomie. Vzhledem k úmrtí V [REDAKCE] D [REDAKCE] rozhodoval obvodní soud opět o procesním nástupnictví. Významnější tedy byla složitost právní i procesní. Odvolací soud proto základní částku zadostiučinění ponížil o 20 %. Žalobkyně ad a/se v této části na délce řízení nikterak negativně nepodílela, skutečnost, že plnila své procesní povinnosti ve vztahu k soudům či činila dotazy na stav řízení, neznamená, že by jí mělo být přiznáno odškodnění ve vyšším rozsahu. Toto kritérium odvolací soud proto do výsledného zadostiučinění nepromítl. Na délce řízení se podílel obvodní soud zejména nekoncentrovaným postupem při ustanovování znalce a ustanovování opatrovníka nezletilému žalobci ad c/,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

v důsledku čehož bylo řízení prodlouženo celkem o více než dva roky. Nekoncentrovaný postup obvodního soudu zohlednil odvolací soud navýšením základní částky o 30 %. S ohledem na prokázaná tvrzení žalobkyně ad a/ stran nepříznivého zdravotního stavu, kdy podstoupila [redacted] a zhoršené majetkové situace po úmrtí původního žalobce, kdy byla nucena přestěhovat se do menšího bytu s nižším nájemným, dovodil odvolací soud rovněž v této fázi řízení zvýšený význam jeho předmětu pro žalobkyni ad a/, což promítl do zadostiučinění zvýšením základní částky o 20 %. V této fázi řízení nevystupovala žalobkyně ad a/ sama, spor vedla spolu s dalšími dědici, jejími blízkými příbuznými, nebylo by proto namístež přiznat dědicům zadostiučinění vyšší, než by náleželo zůstaviteli. Vzhledem k tomu, že žalobkyně ad a/ se jako jediná účastníla řízení od úmrtí původního žalobce až do jeho skončení, snížil odvolací soud základní částku pouze o 20 %.

35. **Nemajetkové újme žalobkyně ad a/ vzniklé v této části řízení odpovídá finanční zadostiučinění ve výši 192 503 Kč** [tj. základní částka 175 003 Kč navýšená o 10 %].
36. **Žalobkyni ad a/ tedy náleží celkem zadostiučinění ve výši 256 879 Kč.** Vzhledem k tomu, že žalovaná žalobkyni ad a/ mimosoudně vyplatila dne 15. 5. 2019 částku 173 333 Kč, zbývá doplatit 83 546 Kč. Ohledně částky 7 371 Kč žaloba důvodná není.
37. Spolu s částkou finančního odškodnění 256 879 Kč náleží žalobkyni ad a/ rovněž úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 173 333 Kč od 30. 7. 2018 do 15. 5. 2019 a z částky 83 546 Kč od 30. 7. 2018 do zaplacení, neboť tento byl požadován v zákonné výši dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, a od data prodlení, když žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6-ti měsíců od předběžného uplatnění nároku u žalované [nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle § 1970 o. z. tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení, a zároveň dle § 15 odst. 2 OdpŠk domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen]. K prodlení žalované s náhradou nemajetkové újmy proto došlo až marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, která začala běžet ode dne uplatnění nároku, tj. dne 29. 1. 2018, a teprve ode dne následujícího po uplynutí lhůty žalovanou stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení – lhůta 6-ti měsíců skončila 29. 7. 2018 a žalovaná se dostala do prodlení 30. 7. 2018 [vizte např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2060/2001].
38. Odvolací soud neshledal důvodnou odvolací námitku žalobkyně ad a/ ohledně vlivu inflace na přiznané finanční zadostiučinění. K této otázce se ve svých rozhodnutích opakovaně vyjadřoval Nejvyšší soud, který uzavřel, že při stanovení finančního zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení je třeba přiznat zadostiučinění přiměřené konkrétním okolnostem případu a závažnosti vzniklé újmy. Na přiměřenost výše základní částky zadostiučinění pak nemá vliv ani znehodnocení měny v důsledku inflace nebo změna kursu měny [srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 30 Cdo 2989/2011, či ze dne 26. 2. 2019, sp. zn. 30 Cdo 5760/2017].
39. Odvolací soud proto postupem dle § 219 o. s. ř. napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku I. potvrdil. V zamítavém výroku IV. odvolací soud napadený rozsudek ohledně částky 48 878,20 Kč s příslušenstvím postupem podle § 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř. změnil tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni ad a/ částku 48 878,20 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 30. 7. 2018 do zaplacení, a ohledně částky 7 371 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 30. 7. 2018 do zaplacení jej potvrdil.
40. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 211 a § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. Odvolacímu soudu je z jeho činnosti známo, že lhůta patnácti dnů odpovídá organizačním

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se příslušná organizační složka žalované řídí.

41. Vzhledem k tomu, že odvolací soud napadený rozsudek co do nároku žalobkyně ad a/ na přiměřené zadostiučinění změnil, rozhodl dle § 224 odst. 2 o. s. ř. zároveň ve vztahu mezi žalobkyní ad a/ a žalovanou o náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně.
42. O náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně rozhodl odvolací soud v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. [srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2014, 30 Cdo 2707/2013, uveřejněné pod číslem 40/2014 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek] ve spojení s § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. a přiznal v řízení úspěšné žalobkyni ad a/ na náhradě nákladů řízení částku 20 731 Kč. Tato částka představuje **odměnu advokáta ve výši 18 600 Kč [6 x 3 100 Kč]** dle § 7 odst. 4 **advokátního tarifu** za 6 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/advokátního tarifu [převzetí zastoupení, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby, účast na jednání dne 24. 9. 2019, které trvalo více než 2 hodiny, a na jednání dne 30. 9. 2019], poníženou o 20 % dle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu, tedy ve výši 14 880 Kč. Tato částka dále představuje 1/3 náhrady hotových výdajů s poskytnutými úkony právní služby **dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 6 x 300 Kč, tedy celkem 600 Kč [1 800 Kč : 3]**, náhradu za 21% DPH ve výši 3 251 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř. a **zaplacený soudní poplatek v celkové výši 2 000 Kč.**
43. Žalobkyně ad b/ a žalobce ad c/ podali odvolání do nákladového výroku V. rozsudku. Odvolací soud shledal důvodnou jejich odvolací námitku ohledně počtu poskytnutých úkonů právní služby, neboť soud I. stupně nezohlednil, že jednání dne 24. 9. 2019 trvalo déle než dvě hodiny, účast na tomto jednání je proto třeba dle § 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu považovat za dva úkony právní služby. Nedůvodnou však byla odvolací námitka, že v rámci náhrady nákladů řízení nebylo zohledněno předběžné uplatnění nároků u žalované. Podle § 31 odst. 4 OdpŠk totiž poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáním uplatněného nároku u příslušného úřadu [vizte např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013, proti němuž podaná ústavní stížnost byla usnesením Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2014, sp. zn. I. ÚS 958/14, odmítnuta]. Ani odvolací námitka stran porady z 11. 1. 2018 není důvodná, neboť převzetí právního zastoupení a porada s klientem jsou jediným úkonem právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu [vizte např. usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2019, sp. zn. III. ÚS 2445/18]. Důvodná je naopak námitka stran nedůvodného krácení paušálních náhrad, když dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu v případě společných úkonů při zastupování dvou nebo více osob, se o 20% snižuje toliko odměna, nikoliv paušální náhrady. Konečně nedůvodnou shledal odvolací soud námitku žalobců, že nebyly přiznány paušální náhrady za každou zastupovanou osobu, neboť rozhodovací praxe Nejvyššího soudu je konstantní v závěru, že za společné úkony při zastupování více osob přísluší advokátu ke každému úkonu pouze jedna paušální náhrada výdajů [srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 25 Cdo 1483/2011, ze dne 24. 6. 2013, sp. zn. 32 Cdo 3295/2012, ze dne 7. 3. 2014, sp. zn. 21 Cdo 42/2014, 21 Cdo 43/2014, ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 29 Cdo 239/2014, nebo ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 25 Cdo 1610/2014].
44. Soud I. stupně na rozhodnutí o nákladech řízení správně aplikoval § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. V řízení před soudem I. stupně úspěšně žalobkyni ad b/ a úspěšnému žalobci ad a/ náleží každému z nich – při zohlednění výše rozvedených úvah - na náhradě nákladů řízení částka 20 731 Kč. Tato částka představuje **odměnu advokáta ve výši 18 600 Kč [6 x 3 100 Kč]** dle § 7 odst. 4 **advokátního tarifu** za 6 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/advokátního tarifu [převzetí zastoupení, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby, účast na jednání dne 24. 9. 2019, které trvalo více než 2 hodiny, a na jednání dne 30. 9. 2019], poníženou o 20 % dle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu, tedy ve výši 14 880 Kč. Tato částka dále představuje 1/3 náhrady hotových výdajů s poskytnutými úkony právní služby **dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 6 x 300 Kč, tedy celkem 600 Kč**

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

[1 800 Kč : 3], náhradu za 21% DPH ve výši 3 251 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř. a **zaplacený soudní poplatek v celkové výši 4 000 Kč.**

45. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně ve výroku V. ve vztahu mezi žalobkyní ad b/, žalobcem ad c/ a žalovanou změnil dle § 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. tak, že přiznal každému z těchto žalobců na náhradě nákladů řízení částku 20 731 Kč.
46. O nákladech odvolacího řízení mezi žalobkyní ad a/ a žalovanou rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a v odvolacím řízení úspěšně žalobkyní ad a/ přiznal na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 12 342 Kč. Tato částka sestává z **odměny advokáta ve výši 9 300 Kč [3 x 3 100 Kč]** dle § 7 odst. 4 **advokátního tarifu** za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d/ a g/advokátního tarifu [podání odvolání, vyjádření k odvolání žalované a účast při odvolacím jednání dne 22. 5. 2020], dále ze 3 náhrad hotových výdajů s poskytnutými úkony právní služby **dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu ve výši 3 x 300 Kč, tedy celkem 900 Kč a z** náhrady za 21% DPH ve výši 2 142 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř.
47. O nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní ad b/, žalobcem ad c/ a mezi žalovanou rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o. s. ř., neboť tito žalobci byli v odvolacím řízení úspěšní zhruba z jedné poloviny. Odvolací soud přisvědčil toliko jejich odvolacím námitkám stran nezohledněného 2 úkonů právní služby za jednání dne 24. 9. 2019, které trvalo déle než 2 hodiny, a stran nedůvodného snížení paušálních náhrad o 20 %, se zbylými odvolacími námitkami žalobci úspěšní nebyly. Odvolací soud proto vyslovil, že ve vztahu mezi žalobkyní ad b/, žalobcem ad c/ a mezi žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Protí tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak [§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.]. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 22. května 2020

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.